

Empuriabrava: apunts per un debat

Empuriabrava va ser concebuda i construïda com una ciutat de vacances per encabir-hi segones residències que cobrien la demanda d'oci que es produïa a les societats més desenvolupades d'Europa. I s'ha convertit en una referència d'aquest tipus de turisme a nivell mundial amb dos avantatges competitius que la fan especial: els canals navegables i, per tant el turisme nàutic, i la tranquil·litat de les seves zones residencials, fins i tot en temporades de màxima ocupació. La idea, com és demostrable, ha funcionat molt bé i a part d'algunes aberracions urbanístiques podríem dir que el resultat ha estat esplèndid. El fenomen turístic ha transformat el nostre municipi: l'agricultura ha passat a ser una activitat econòmica quantitativament residual i el sector turístic i tot el sector de serveis complementaris han esdevingut el motor del desenvolupament que, segons tots els indicadors, tenim avui. Socialment també hem canviat, els castellonins de tota la vida som una espècie en vies d'extinció i els nous ciutadans que han vingut han començat a agafar el protagonisme que per dret els pertoca. Castelló, per sort, poc té a veure amb el poble dels anys 60 i 70. La regeneració social que s'està produint ens ha salvat, al meu entendre, de no quedar-nos en les velles estructures socials i a digerir uns canvis que segurament són imparables. Tot això és possible gràcies als beneficis econòmics que ha aportat el turisme en general i Empuriabrava en particular. Avui en dia crec que és difícilment discutible aquest fet i ens costaria poder trobar algú que en termes generals no ho valori positivament.

El turisme és un fenomen dinàmic que va canviant a mesura que es van produint canvis socials i es produeixen noves demandes. El nostre municipi té una oferta de turisme residencial basat en l'ocupació de segones residències i amb molt poca oferta hotelera i les accions que s'han d'emprendre per millorar aquesta oferta estan perfectament definides i valorades en els plans d'excel·lència i de dinamització del municipi que són com els projectes o el guió que s'ha de seguir per millorar-la. Per tant, no és l'objectiu d'aquest article enumerar les accions que s'han d'emprendre per millorar el sector però sí que voldria fer unes reflexions que crec que s'han d'introduir en el debat per definir el nostre sector.

1. El turisme és un gran consumidor de territori (Empuriabrava ocupa 503 ha) però al mateix temps necessita la bellesa del territori

per ser possible. Per tant no podem consumir més territori perquè si ho fem ens menjarem el recurs que tenim per vendre, ans al contrari, aquest territori l'hem d'embellir i valoritzar. De la mateixa manera que crec que objectivament podem acordar que el desenvolupament turístic ha estat positiu, objectivament també avui podríem dir que la protecció dels aiguamolls ha estat altament beneficiosa.

2. Hauríem de ser capaços de convertir entre un 15 i un 20% (1) de les més o menys 15.000 segones residències en primera residència i en població estable. Això ens comportaria arribar a una població del voltant dels 20.000 habitants. I

ens permetria viure amb una comoditat però amb uns certs avantatges. Els comerços i els negocis en general podrien funcionar tot l'any, la qual cosa milloraria la qualitat de l'ocupació i per tant la cohesió social. També ens permetria tenir un millor finançament municipal absolutament necessari per poder desenvolupar aquests projectes.

3. S'ha de convertir Empuriabrava d'una ciutat de vacances i oci (2) a una ciutat amb estructura amb els serveis corresponents. Empuriabrava no és una unitat urbana tal com la podríem entendre perquè entre múltiples raons hi ha 3,5 km d'una punta a l'altra i ni les condicions

socials ni d'habitatge són iguals en tot el seu conjunt. Crec que aquestes són unes de les raons per les quals els moviments independentistes mai han arrelat, i, al costat de residències de luxe han sorgit lògicament els habitatges dels qui han de donar serveis a tota la demanda turística. S'han creat veritables barris "obres" per acollir la gent que ha vingut a treballar, i en alguns casos, zones d'una certa marginalitat social que si no s'adopten les polítiques adequades poden esdevenir autèntics guetos. Crec que al costat del castelloní de tota la vida ha sorgit una altra espècie que és l'empuriabravenc de tota la vida i ja es comencen a sentir expressions com "aquell no és d'Empuriabrava, només fa 10 anys que hi viu". Cohesionar socialment i territorialment tot el municipi dotat de serveis els barris i integrar tota la gent que s'incorporarà a viure al nostre municipi és, sense cap mena de dubte, un dels reptes de futur.

4. S'ha d'apostar d'una manera ferma i decidida per la qualitat turística, sobretot en l'oferta d'allotjaments. Si no ho fem així molts dels allotjaments actuals estaran fora de mercat d'aquí poc temps. La qualitat l'hem de donar nosaltres i no confondre, com es fa sovint amb turisme d'alt poder adquisitiu, que és una altra cosa.

5. Hem d'esponjar, i esponjar vol dir enderrocar, alguns dels mals que ens ha provocat la història. Penso concretament en uns garatges convertits en habitatges entre Delta Muga i Sant Domingo.

Per assumir aquests canvis crec que una eina bàsica serà el nou Pla general que s'ha d'elaborar i que aquest no es deixi sols en mans d'arquitectes, sinó que també hi intervinguin economistes, sociòlegs, experts en turisme, etc.

Saber pair tots aquests canvis, assumir-los, debatre'ls i escoltar-nos els uns als altres és el que farà que tot el municipi, que per a mi sense cap mena de dubte és un sol conjunt, encari d'una manera favorable el futur que ha de ser brillant i que tinguem una vila i una marina que es complementin i no que es diferencin. Aconseguir que els nous ciutadans s'integrin i aconseguir una estructuració territorial de tot el municipi crec que són els grans reptes de futur que tenim tots els castellonins.

Anicé

Gerent de l'empresa municipal Caste

(1) Proposta de Martí Sal

(2) Proposta de J.A. Dr